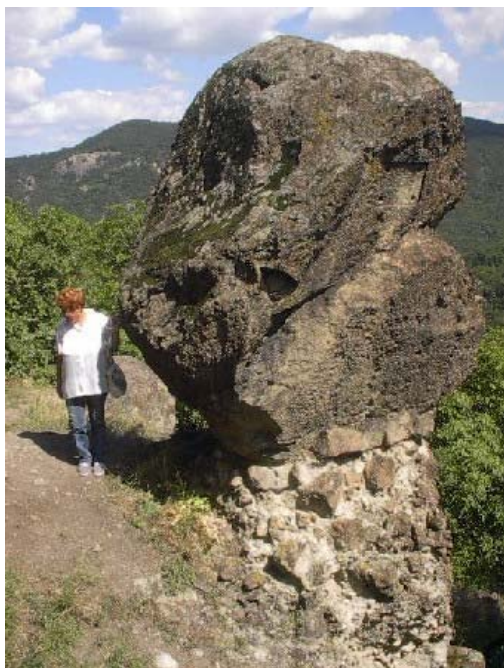

A Pilis Titkai >> Egy szív a Kárpát-medence közepén

A Ferenczy szikla a Rám-hegyen – A Dobogó Kő
Egy szív a Kárpát-medence közepén

Talán nincs olyan magyar ember a Kárpát-medencében, akit ha megkérdezzük, halott-e a Pilisről, nemmel felelne. A legtöbben még a térképen is könnyen meg tudják mutatni. A tájegység legismertebb pontja talán a Dobogókő nevű kis település, amire jelenleg leginkább az üdülőfalva elnevezés illik, a magán és intézményi nyaralók, üdülők, szállodák és panziók tucatjai miatt. Szinte egész évben kirándulók százai keresik fel a hét minden napján, kirándulók, túrázók, sielők és az ezek között "megbúvó" hivatásos és amatőr Pilis-kutatók. Valamilyen rejtélyes vonzódás hozza ide azokat is, akik még soha nem hallottak az itt található hegyes-dombos vidék évszázados (évezredes?) titkairól, mégis egyszerű kikapcsolódás, sportolás céljára nem mennének máshova, csak ide.

Érdeemes megfigyelni az ideérkezőket - szinte kivétel nélkül - néhány perc alatt, megszállja egyfajta belső nyugalom, a buszról lelépve, az autókból kiszállva, önkéntelenül is az emberfia, egy nagy sóhajtással kísérvé, magába fogadja, a csak itt található, energiákkal átitatott levegőt, ha akarom, magát a hely szellemét szívja be. Ez pedig mindenkire hatással van, kivétel nélkül és évszaktól függetlenül. Dobogókőn szívesen látott vendég az ember. Hogy miért a kiemelés? - kérdezheti a kedves Olvasó. Ez az első titok. A már említett térképen, ahol majdnem mindenki meg tudja mutatni a Pilist, már csak kevesen veszik észre, hogy a pilisi és visegrádi hegyvidék együttese SZÍV alakot formáz. Jól látható a kissé elnyújtott szívforma, amelyet északon és keleten a Duna vize, délnyugaton pedig a Vörösvári-árokknak nevezett völgyrendszer ölel körbe. Ez alkotja ezt a "természetes" szívalakot. Ha fokozni szeretném a meglepetést, akkor fel kell hívni a térképnézegetők figyelmét, hogy ennek a szívnek a mértani közepén találjuk azt a helyet, amelynek a neve a szív legfontosabb munkáját mutatja, Dobogó-kő. Játékos nép a magyar, hogy egy szív alakú földrajzi terület közepét Dobogónak nevezi el, és ezzel működésre is készíti (szómagia). De vajon pusztán játékoságról van-e szó? A későbbiekben látni fogjuk, hogy sokkal komolyabb a helyzet egy egyszerű nyelvi játéknál. Annál is inkább, mivel a Pilisben találunk még egy Dobogó nevű helyet. Ennek pedig már figyelmeztetőnek kell lennie, miszerint nem játékról van szó, hanem valós dobogó(k)ról, sőt igei értelemben, dobogás(ok)ról. De vajon mi dobog itt?

A Föld szívcsakrája...

Sokan hallhatták már azt az ezoterikus vélekedést, hogy itt Dobogókőn található a Föld szívcsakrája. A csakrák minden élőlény sajátjai. Az emberek esetében hét főcsakrát találunk a testünkhöz kapcsolódva, persze láthatatlanul, de érzékelhetően, radieszteziás módszerekkel mérhetően. Néhány kivételes képességű látóember számára ezek is láthatóak, állapotukból a személy egészségi állapotára lehet következtetni. Persze ennél sokkal fontosabb szerepük van: minden csakra egy-egy belső-elválasztású mirigyhez kapcsolódik, és mint egy fajta energiátölcser, a kozmikus vagy egyetemes energiát a saját mirigyéhez közvetíti. A mirigyek közvetlenül nem tudják hasznosítani ezt az energiát, ezért szükséges a csakrák-csokrok megléte és működése.

Mondhatjuk, hogy úgy működnek, mint egy-egy szűrő, a kozmikus nagy energialevesből csak a neki szükséges részt veszi fel. A működésbeli különbözőségüket példázza, hogy mindegyiknek más a színe. (Fehér, viola, kék, zöld, sárga, narancs, vörös, ha fentről lefelé haladunk az emberi testen) A csakra szó szanszkrit eredetű, de magyarul gondolkodva nem kell nagy képzelőerő, hogy kitaláljuk, mit is jelenthet. A formáját írja le, ami pedig leginkább egy csokorra emlékeztet. Energiacsokor. Ha ezeket a csokrokat valamilyen károsító hatás éri (több ilyen jöhet szóba, fizikai és mentális síkon is), nem tudják feladatukat tökéletesen ellátni és felborul a szervezet belső működése. Gondoljunk csak akár a pajzsmirigy, hasnyálmirigy vagy az agyi mirigyek működéséből adódó zavarokra.

Ezek azok a betegségek, ahol ha nem történik meg a csokrok működésének visszaállítása, az életvégéig tartó gyógyszeres kezelésre szorul a beteg. Míg, ha, megtörténne a károsító tényező kiiktatása, rövid időn belül javulás, sőt teljes gyógyulás következhet be. A Földet önálló, élő, sőt érző szervezetként szokás emlegetni. Elég csak arra gondolni, hogy szinte minden nép őskultúrájában a Föld nem egyszerű tárgyként jelenik meg, hanem megszemélyesítik - Földanyácska, anyaföld, Gaia stb. - elsősorban női minőséggel jelölve. Ez alól a német hagyomány "Apaföldje" az egyik kivétel. A "sárgolyóvá" leminősítés már a tudomány "érdeme".

Ha pedig élő testként vizsgáljuk, akkor feltételezhetően az energetikai felépítése is hasonlít a hátán hordott élőlényekéhez. A legfontosabb energiaközpontja minden élőlénynek a szívcsakrája. Ezen keresztül nyilvánul meg a szeretet áramoltatása is. Ha a szívcsakra "nyitva" van, a szeretet korlátlanul tud áradni az emberből. Erre tanít Jézus is, aki csak egyetlen "új-régi parancsolatot" adott az embereknek: "Szeressétek egymást!" Gondoljunk azokra az élő Jézusábrázolásokra, amikor bal kezét a szívére helyezi, a jobb kezét pedig áldásra emeli. Mindenki látott már ilyet. Ez nem mást jelent, mint az Ő szívcsakráján keresztül az Atyától kiáradó szeretetenergiát közvetíti az emberiség felé ("Én és az Atya egyek vagyunk").

A magyar szakrális uralkodóknak, Árpád-házi királyoknak is a vezérlőelve ez volt. Folytatni a tiszta jézusi tanításokat, újra emlékeztetni, figyelmeztetni az emberiséget Krisztus "parancsára". Ez a középkorban nem szorult magyarázatra, hiszen ha végignézzük például a fennmaradt Árpád-kori templomok freskóit, a magyar királyok azonos hangsúlyt kapnak ezeken a képeken, mint maga Jézus Krisztus. A legtöbb esetben párhuzamosan látunk Új szövetségi jeleneteket, pl. Szent László életének jeleneteivel együtt, de található olyan, a közelmúltban előkerült, erdélyi ábrázolás is, ahol az égi trónon ülő Krisztus Szent Istvánként jelenik meg, Szent László és Szent Imre társaságában.

Csak úgy lehet megkülönböztetni Szent István alakját Jézusétól, hogy az ő feje felett angyalok koronát tartanak. "Angyali korona, szent csillag..." De a legközismertebb királyportré a Szent László herma, fejereklyetartó, amire ha rápillantunk, azonnal Jézus arcát ismerhetjük fel. Távlati kapcsolatokat is észrevehetünk, erre már korábban művészettörténészek is felhívták a figyelmet, hogy az egykori Pártus-birodalom területén talált királyszobrok megtévesztésig hasonlatosak a győri székesegyházban látható hermával. És ez nem csak egy idealizált kép,

miszerint annyira tiszteljük az uralkodóinkat, hogy Jézus arcával jelenítjük meg őket, hanem valós azonosulást, eggyéválást jelent nemcsak külső jegyekben, hanem lelkileg-szellemileg is. Annyira így van, hogy még a Képes Krónika miniatúráin is felismerhető, pl. IV. Béla egyik képén, ahol úgy ábrázolta a készítő a királyt profilból, mintha a Szent László hermát látnánk oldalról. Tehát nem egyedi esetről van szó a magyar királyok esetében, hanem egy sorozatról, folytonosságról. Úgyis értelmezhetjük, hogy az Arpád-háziakban - vagy akár mondhatnánk Atilla-háziaknak is, hiszen vele indul újra útjára a szakrális királyság - folytatódik egyfajta jézusi küldetés. Ehhez pedig létfontosságú - az ő számukra még egyértelműen tudott, ismert - földi energiaközpont birtoklása, megvédése, tisztítása és működtetése. Ez az energiaközpont maga a PILIS, az itt található építmények, szentélyek, templomok, kastélyok pedig az energia (SZERETET) áramlást voltak hivatva biztosítani.

Fehér (fejér) Pilis...

A Pilis a szívcsakra. Nem egy piciny (a Föld méretéhez viszonyítva), néhány méter átmérőjű pont valahol Dobogókő területén, hanem az egész Pilis, sőt sokak az egész Kárpát-medencét nevezik annak. A Pilis szívalakja elég meggyőző lehet ebben a kérdésben. Igen ám, de az olvasónak már eszébe juthatott, hogy a pilis szó nem a szívvel kapcsolatos megjelölés, hanem a fejjel, méghozzá kopasz ill. a leborotvált fejtető jelzője. Papi kifejezése és megfelelője a tonzúra, még manapság is látható a szerzetesrendek tagjainál. Felmerülhet a kérdés, hogy akkor milyen fogalmi zavarban szenvedünk, hogy szívcsakráról beszélünk, de a hely neve a fejtetővel kapcsolatos.

Ha alaposan megnézünk egy borotvált fejű szerzetesbarátot, feltűnhet, hogy hol is helyezkedik el a tonzúrája, pilise. Nem a fejtető mértani közepén, hanem egy kissé hátrébb, a koponyacsontok hármasszerű illeszkedésénél, a kutacsnál. Kérem az olvasómat, hogy most jobb kezét emelje a feje fölé, úgy hogy kb. 2-3 cm legyen a tenyere és a koponyája között. Kezdje el lassan a homloka felső részétől hátrafelé vinni a kezét és figyeljen arra, hogy érez-e valamit. Ha kellőképpen oda tudott figyelni, érezhette, hogy azon a ponton, ahol a barátok borotvált fejrésze látható, kicsit melegebb lett a tenyere (hanem érezte elsősorban, próbálja újra).

Ez a pont ugyanis az emberi test esetében a Koronacsakra, amin keresztül csatlakozik - jó esetben - a Teremtő energiájához, ezen keresztül áramlik be a szellemi, tiszta, isteni energia. Ez pedig nem más, mint a fej-ér. Ennek pontnak, csakrának a színe a fehér. Felfigyeltünk rá, hogy az idősebbek vidéken a fehér helyett fejtetőt mondtak, mondanak? A fehér szín kísértetiesen, állandóan visszaköszön a Pilissel kapcsolatban. Elég, ha csak arra gondolunk, hogy a pilisi alapítású szerzetesrend, a Pálosok, milyen ruhát hordtak. Fehéret. Ők a fehér barátok, fehér pálosok. Igaz csak az 1300-as évektől válik a rend általános jelzőjévé és viseletévé.

Erről a színváltásról így ír Gyöngyösi Gergely egykori Pálos rendfőnök: "Ezért miután másodszer is elfogadta a rendfőnökség terhét, azonnal elrendelte, hogy a rendi testvérek elhagyva a sötét színűt, fehér ruhát viseljenek, azt mielőbb szokták meg, hogy így azoktól a kóbor remetéktől megkülönböztessenek, akik a remete névvel és ruhában járkálnak a bűnök sokasága és gyönyörök örvényében." Ez 1341-ben Miklós rendfőnökké választása után történik, korábban a viselet a szürke volt. A badacsonyi Szürkebarát elnevezés is rájuk utal, hisz a balatoni hegyvidék neves borát ők termelik először. A badacsonyi hegyen nagy kolostoruk állt egykor, erről az ott talált romok tanúskodnak. Hogy kikre gondol, akik kihasználva a papi szentséget, világi életet élnek, nem tudni.

De sokszor megemlítik párhuzamként a pannonthalmiak fekete ruháját, szembeállítva velük a pálosok fehér csuháját. A ruha színe bizony nagyon sokat elárul viselőjéről, még manapság is. És nem csak papi személyek esetében. A szürke és fehér kettőségére és a pálosokkal való összetartozásra szemléletes példa a Pilisszentkeresztet és Pilisszántót kettészelő Hosszú hegy. Ez a hegy a választóvonal a Pilist alkotó vulkanikus és üledékes mészkő képződményei között.

Ettől északra a Duna felé a felszín vulkanikus eredetű szürke színű, míg tőle délre világos, sőt fehér az üledékes mészkőtől. A helyi kőfejtők, mészégetők elmondták, hogy még ők is elcsodálóztak azon, hogy ez a hegy kétszínű, azaz az északi oldala szürke, a déli, Szántóra néző pedig fehér.

Az itt megalakult szerzetesrend nem is vehetett volna magára más színt, mint ezt a kettőt, amelyet a "természet" mutatott meg neki. Látni fogjuk, hogy ez a kettősség sokkal fontosabb kérdésekben is megjelenik, akár a pálosok, akár a Pilis életében. A fejérré visszatérve: a fej-ér (koronacsakra) tehát fehér színű. Fel kellett, hogy tűnjön, Magyarországon - főleg Nagy-Magyarországon - hány Fehér-Fejérvár létezik. (Nándor-, Gyula-, Székesfehérvár - Alba Regia, Alba Regialis, Alba Regina, Alba Julia stb.) Minden fontos történelmi hely a Fehér(vár) vagy latinul az Alba nevet viselte. És ez talán sejthető, nem csak a külső színt jelölte meg. De hogyan kerül a fej-ér a Pilisbe, kérdezhetik. Az előbbieken már jeleztem, hogy a pilis ill. a pilises kifejezés a fejre utal.

De a hegyek kopasz csúcsát is így említik meg: pilises. Az 1800-as évek végén élt dömösi plébános a helytörténeti munkájában említi, a Pilis névvel kapcsolatosan: régi magyar szó, ami azt jelenti fejtető. Tehát nem szláv jövevényszó, ahogy nyelvészeink szokták magyarázni, hanem ősi magyar. Így már érthető, hogyan kapcsolódik össze, még hozzá igen-igen szorosán, a szívalak és a koronacsakrára utaló elnevezés. A korona és szívcsakra így egy helyen válik elérhetővé, ezáltal a teljes szakrális uralkodói programot képviseli és az itt található pontokon keresztül azt át is tudja adni az arra alkalmas, befogadó képes személynek (beavatás). Ez azért persze ennél kicsit bonyolultabb, mint ahogy első hangzásra gondolnánk. De mindenesetre elgondolkoztató, hogy az ősi koronázó város, Székes-Fejérvár, lehetett-e ettől a helytől annyira messze, ahol ma található?

Aradi Lajos